

Sygn. akt III RC 153/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Popowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2021 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego O. L. reprezentowanego przez matkę M. L. (1)

przeciwko R. L. (1)

o podwyższenie alimentów

i z powództwa wzajemnego R. L. (1)

przeciwko małoletniemu O. L. reprezentowanemu przez matkę M. L. (1)

o obniżenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie III RC 420/13 od pozwanego R. L. (1) na rzecz małoletniego O. L., z kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, do kwoty **po 800 (osiemset) złotych** miesięcznie, płatne do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda M. L. (1), do 10 – go dnia każdego miesiąca z ustawowymi opóźnieniami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z raty, poczynając od dnia 20 sierpnia 2020 roku,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. oddala powództwo wzajemne,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować

2. za 7 dni lub z wnioskiem o uzasadnienie

3. odpis wyroku wraz z klauzulą wykonalności proszę doręczyć przedst. ust. mał. pow.

M., dn. 9 czerwca 2021 roku

Sygnatura akt III RC 153/20

UZASADNIENIE

M. L. (1), działająca w imieniu swojego małoletniego syna O. L. domagała się podwyższenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie sygnatura akt IIIRC 420/13 z dnia 26 marca 2014 roku z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że od ustalenia alimentów na dotychczasowym poziomie w istotny sposób wzrosły koszty utrzymania małoletniego. O. L. skończył szkołę podstawową i stoi przed wyborem dalszej drogi edukacyjnej.

Wskazała, że miesięczny koszt utrzymania małoletniego to kwota rzędu 2000 złotych. Małoletni mieszka z matką, która codziennie troszczy się o niego i stara się zaspokajać wszelkie uzasadnione potrzeby. O. jest dzieckiem niepełnosprawnym intelektualnie (niepełnosprawność intelektualna w stopniu umiarkowanym i autyzm).

Matka małoletniego powoda jest osobą bezrobotną. Wskazała, że od 2009 roku do 31 stycznia 2020 roku otrzymywała świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Maksymalnie zaangażowała się w wychowanie syna, pomoc w nauce oraz pomoc w zdobywanie różnych życiowych umiejętności.

W styczniu 2020 roku (...) do Spraw Orzekania o stopniu niepełnosprawności stwierdził, że brak jest przesłanek do zaliczenia O. L. do znacznego stopnia niepełnosprawności. W lutym 2020 roku otrzymała zasiłek okresowy w kwocie 53,08 zł oraz zasiłek celowy na zakup żywności w wysokości 300 złotych w okresie od lutego do kwietnia 2020 roku i 200 złotych w miesiącu maj 2020 roku. Wskazała, że gdyby nie pomoc Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy (...), rodziny i znajomych miałyby ogromne trudności z utrzymaniem siebie i syna.

Dodała, że ostatnio alimenty ustalone były 6 lat temu. Przez ten czas matka nie składała pozwu o ich podwyższenie, albowiem radziła sobie finansowo i była w stanie zapewnić dziecku wszystkie niezbędne potrzeby. Od lutego 2020 roku jej sytuacja uległa pogorszeniu, zaś pozwany nie poczuł się w obowiązku by wesprzeć dziecko dodatkowymi środkami finansowymi. Dodała, że od 2 czerwca 2020 roku do 30 listopada 2020 roku otrzymuje stypendium w wysokości 1057,60 złotych brutto miesięcznie z tytułu odbywania stażu.

Stwierdziła, że podwyższenie alimentów jest zatem zasadne i zasługuje na uwzględnienie, zaś żądana kwota 1000 złotych nie jest kwotą wygórowaną – uzasadnia potrzeby i wydatki które ponosi matka małoletniego.

(pozew k. 2-4).

Pozwany R. L. (1) wnosił o oddalenie powództwa w całości. Wywiódł powództwo wzajemne o obniżenie alimentów z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 300 złotych miesięcznie.

Wskazał, że twierdzenia na które powołuje się M. L. (1) nie są prawdziwe. Nie jest prawdą, że powódka nie pracuje od 2009 roku. Przez ostatnie lata pracowała bowiem w różnych przedszkolach i z tego tytułu otrzymywała świadczenia, o których nie wspomina w pozwie. Obecnie jest zatrudniona jako nauczyciel - pracownik pełnoetatowy w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w miejscowości W.. Warunkiem zatrudnienia było odbycie stażu, o którym wspomina w pozwie.

Dodał, że wskazane pogorszenie sytuacji materialnej powoda na przełomie lutego i listopada 2020 roku nie nastąpiło, albowiem matka powoda zarówno przed tym okresem, jak i w okresie późniejszym pracowała w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w miejscowości W.. Wskazał nadto, że przez ostatnie 6 lat, w którym matka powoda wykazuje brak zatrudnienia, m.in. ukończyła studia magisterskie na prywatnej uczelni, studia podyplomowe na prywatnej uczelni, wykorzystując na ten cel środki ich syna, wyremontowała mieszkanie, zakupiła samochód osobowy i działkę ogrodowo – rekreacyjną i średnio 2-3 razy rocznie przebywała z synem na wakacjach.

Stwierdził nadto, że M. L. (1) przez ostatnie 5-7 lat życia pozostawała w związku (...) i prowadziła z nim wspólne gospodarstwo domowe. We wszelkich instytucjach podawała i nadal podaje, że jest matką samotnie wychowującą dziecko, co wskazuje na manipulację i wprowadzanie w błąd instytucji państwowych.

Pozwany od 2015 roku mieszka w C. i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerką J. K.. Utrzymują się z jego wynagrodzenia za pracę oraz z dochodów otrzymywanych z podejmowanych prac dodatkowych. J. K. obecnie jest na zasiłku macierzyńskim, albowiem z dnia (...) urodziło im się wspólne dziecko M. L. (2). Łączenie uzyskują dochód na rodzinę w wysokości ok. 5000 złotych oraz otrzymują 500+ na dziecko.

Wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, jak i sprawowania opieki nad małoletnim O.. Od 15 lat syn spędza z nim wszystkie święta Bożego Narodzenia. 2-3 razy do roku zabiera syna do siebie, posiada z nim ciągły kontakt telefoniczny, co drugi miesiąc odwiedza go w miejscu zamieszkania. Kupuje dla syna obuwie i odzież w miarę jego potrzeb.

W jego ocenie, sytuacja majątkowa nie pozwala mu na jakąkolwiek podwyżkę alimentów, ponieważ utrzymanie jego rodziny oraz zaspokojenie podstawowych potrzeb małoletniej M. jest dla niego na chwilę obecną priorytetowe, nie zapominając o aktywnym uczestnictwie w życiu małoletniego O..

Małoletni O. winien uczęszczać do szkoły, zaś obowiązek ten matka małoletniego zaniedbała w tym roku szkolnym. Ze względów czysto ekonomicznych (praca zarobkowa) matka nie wywiązuje się z obowiązku zapewnienia dziecku nauki. Syn po ukończonej szkole podstawowej nie uczęszcza do żadnej szkoły. Szkoła ponadpodstawowa, do której chciał uczęszczać syn, znajduje się w G., ale nie został do niej wysłany z uwagi na pracę zarobkową matki (odpowiedź na pozew i pozew wzajemny k. 53-56).

W odpowiedzi na pozew wzajemny M. L. (1) wbrew zarzutom stawianym jej przez pozwanego (powoda wzajemnego) stwierdziła, że nie jest tak, że pracowała w kilku miejscach. Od 1 lutego 2021 roku pracuje na umowę na zastępstwo w szkole Podstawowej w W., umowę ma do końca czerwca 2021 roku. Nie pracowała w przedszkolu. Nie posiada dodatkowych dochodów z tytułu posiadania prawa do prowadzenia terapii (...), co prawda liczyła na pracę na wyjazdowych turnusach rehabilitacyjnych, lecz z uwagi na panującą pandemię odbył się tylko jeden turnus, z który otrzymała wynagrodzenie w wysokości 986,38 złotych. Wynagrodzenie to zostało przez nią przeznaczone na opłatę turnusu rehabilitacyjnego syna, który wraz z nią tam przebywał.

Co do zarzutów finansowania studiów przez pieniądze syna, zaznaczyła, że studia ukończyła rok po rozwodzie, rozpoczęła je w trakcie trwania małżeństwa.

Remont domu, w którym mieszka, został przeprowadzony za pieniądze uzyskane z kredytu zaciągniętego przez wspólnotę mieszkaniową, zaś działkę rekreacyjną zakupiła w okazyjnej cenie 1280 złotych.

Co do zarzutu dotyczącego wyjazdów 2-3 razy do roku z dzieckiem na wakacje, stwierdziła, że te rzekome „wakacje” to turnusy rehabilitacyjne dziecka, które pomagają mu lepiej funkcjonować, a w których syn uczestniczy tylko i wyłącznie dzięki jej determinacji i jej staraniom.

Dodała, iż ojciec dziecka nie interesuje się własnym dzieckiem, nie ma pojęcia gdzie i w jakim systemie uczy się jego syn, nie wie jak funkcjonuje i na jakim etapie kształtują się jego badania, nie zna się na przepisach dotyczących osób niepełnosprawnych.

Wniosła o podwyższenie alimentów na syna O. L..

(odpowiedź na pozew wzajemny k. 100-101).

Sąd ustalił, co następuje:

O. L. urodzony (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego R. L. (1) i M. L. (1).

Zakres ostatniego obowiązku alimentacyjnego pozwanego (powoda wzajemnego) R. L. (1) wobec małoletniego O. L. ustalony został wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 26 marca 2014 roku w sprawie IIIRC 420/13.

Pozwany (powód wzajemny) zobowiązany został wówczas do łożenia na rzecz syna O. L. kwot po 500 złotych miesięcznie.

W chwili ustalenia ostatniego obowiązku alimentacyjnego O. L. miał 10 lat. Posiadał orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności. Uczęszczał do drugiej klasy Szkoły Podstawowej nr (...) do klasy integracyjnej z rewalidacją. Wymagał zakupu książek do szkoły, wyprawki oraz odzieży i obuwia. Do tego dochodziły składki szkolne, ubezpieczenie, opłaty na (...) oraz tzw. spotkania z muzyką. Był w trakcie przygotowywania się do I Komunii Świętej, matka ponosiła koszty zakupu alby, składki związane z komunią, zakup różańca, medalika, książeczki do nabożeństwa.

W związku ze stwierdzoną niepełnosprawnością chłopiec kilka razy w miesiącu uczęszczał na terapię, która odbywała się w G. w placówce (...) Stowarzyszenia na Rzecz Osób z (...). M. L. (1) ponosiła koszty związane z dojazdem wraz z dzieckiem na terapię, zakupu lekarstw, wyrobienia okularów oraz udziału dziecka w turnusach rehabilitacyjnych.

M. L. (1) otrzymywała świadczenia z Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w W. w łącznej kwocie 1385,42 złotych, ponosiła koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Zamieszkiwała wówczas wraz z synem w należącym do niej mieszkaniu. Ponosiła koszty utrzymania mieszkania w wysokości 325,06 zł (gaz), 132,83 zł (energia elektryczna). Dorabiała jako rewizor.

Pozwany (powód wzajemny) R. L. (1) w grudniu 2013 roku przeniósł się do C., miejscowości położonej około 400 kilometrów od W..

Prowadził działalność gospodarczą o profilu handlowym. Handlował artykułami gospodarstwa domowego, ceramiką i tekstyliami. Towar sprzedawał na bazarach. Zarabiał w zależności od sprzedanego towaru, raz była to kwota 1000 złotych na tydzień, raz 300 złotych. Mieszkał sam. Starał się odwiedzać syna 2-3 razy w miesiącu.

(akta sprawy sygnatura IIIRC 420/13 Sądu Rejonowego w Kętrzynie).

Aktualnie małoletni O. L. ma 14 lat, ukończył szkołę podstawową. Do dnia 31 stycznia 2023 roku posiada ważne orzeczenie o zaliczeniu do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Orzeczeniem z dnia 14 maja 2020 roku odmówiono mu zaliczenia do osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności. Małoletni jest objęty kontrolą lekarską lekarza rodzinnego oraz korzysta z pomocy (...) Ośrodka (...) – Wychowawczego (...) Stowarzyszenia na Rzecz Osób z (...) w G. - na zajęcia uczęszcza raz w tygodniu. Od urodzenia ma autyzm oraz upośledzenie umiarkowane tzw. sprzężenie, ponadto cierpi na afazję, ma problemy nefrologiczne oraz zez zbieżny. Uczęszcza do Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) w W.. Nie może uczęszczać do szkoły zawodowej, z uwagi na złe wyniki przeprowadzonych testów.

O. L. uczestniczy w turnusach rehabilitacyjnych średnio 4-5 razy w roku. Turnusy są odpłatne. Matka stara się o ich dofinansowanie z różnych fundacji. Ponosi wtedy koszty dojazdu syna na turnus i zaopatrzenia go w odpowiedni sprzęt, zapewnia dojazd i zaopatruje w niezbędne rzeczy.

O. przyjmuje na stałe leki i suplementy, matka ponosi koszty dojazdów do lekarzy specjalistów.

Matka małoletniego M. L. (1) ma 44 lata. Obecnie jest zatrudniona w Szkole Podstawowej nr (...) w W. jako nauczyciel wspomagający i osiąga dochód w wysokości 2.832,51 złotych brutto, tj. 2080 złotych netto miesięcznie. Ma umowę o pracę na zastępstwo do końca czerwca 2021 roku.

Małoletni O. wraz z matką zamieszkują we własnościowym mieszkaniu matki o powierzchni 22 metrów kwadratowych. Na miesięczny koszt utrzymania mieszkania składają się opłaty za czynsz 288 złotych, około 100 złotych opłat za energię elektryczną, gaz około 170 złotych, z tym, że w sezonie zimowym opłaty za gaz są znacznie wyższe. Uiszcza również stałe wydatki za Internet i telewizję kablową w kwocie 90 zł miesięcznie.

Splaca pożyczkę zaciągniętą na zakup samochodu, do spłaty pozostała jej kwota około 3600 złotych, miesięcznie splaca kwotę 250 złotych.

W 2018 roku M. L. (3) dokonała zakupu działki położonej na Rodzinnych (...) o powierzchni 350 m2 za kwotę 1200 złotych.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej k. 83-84,85, zaświadczenia o dochodach k. 76)

Pozwany (powód wzajemny) R. L. (1) ma 41 lat. Od 5 lat zamieszkuje na stałe w C.. Jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usługowym (...). Osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 2800 złotych brutto, tj. 2018 złotych netto. Wcześniej pozwany (powód wzajemny) pracował jako kierowca zawodowy i osiągał wynagrodzenie w wysokości około 9000 złotych miesięcznie.

Obecnie pozwany (powód wzajemny) ma nową partnerkę J. K. i ze związku tego w dniu (...) urodziło mu się dziecko – M. L. (2). Jego obecna partnerka nie pracuje, wcześniej prowadziła działalność gospodarczą, którą obecnie on - jako pracownik prowadzi. J. K. pobiera świadczenie w postaci zasiłku macierzyńskiego w wysokości 1180 złotych. Rodzina pozwanego (powoda wzajemnego) pobiera na dziecko świadczenia wychowawcze 500+.

Rodzina R. L. (1) zamieszkuje w domu rodzinnym partnerki wraz z jej rodzicami. Dokładają się do miesięcznych opłat za mieszkanie i kwota ta oscyluje w granicach 800-1000 złotych miesięcznie. Rodzice jego partnerki nie pracują i nie mają stałego źródła dochodu.

Nie posiada oszczędności, ani żadnych nieruchomości. Ma zobowiązania finansowe w postaci kredytu w wysokości 100.000 złotych, który zaciągnął na początku zeszłego roku na zakup samochodu i na inne bieżące wydatki. Rata miesięczna wynosi 2100 złotych.

Ma stały kontakt z synem, stara się odwiedzać go 2-3 razy do roku. Gdy jest potrzeba dokonuje zakupu odzieży czy też obuwia dla syna.

(dowód: zeznania pozwanego (powoda wzajemnego) k. 84-85, zaświadczenie o zarobkach k. 71, decyzja k. 67-70)

Sąd zważył co, następuje:

W myśl przepisu art. 138 kro podstawą zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jest zmiana stosunków. Zmiana stosunków oznacza bądź to zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, bądź też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Oceniany przez pryzmat wyżej powołanych przesłanek ustawowych zakres obowiązku alimentacyjnego może być zmniejszany lub zwiększany, adekwatnie do zmian w sytuacji uprawnionego lub zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków na tle realiów niniejszej sprawy należy rozumieć zarówno istotne zwiększenie potrzeb uprawnionego jak i zmianę możliwości zarobkowych pozwanego w porównaniu ze stanem istniejącym w tym zakresie w dacie ustalenia poprzednio obowiązującej wysokości świadczenia.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci przedłożonych w sprawie dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana oraz niespornych twierdzeń stron, Sąd przyjął iż istnieją uzasadnione podstawy do podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego (powoda wzajemnego) wobec małoletniego powoda (pозwanego wzajemnie), choć nie w zakresie przez niego wskazanym.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło 6 lat, a wydatki związane z utrzymaniem małoletniego powoda wzrosły typowo dla jego wieku. Podkreślić należy, że małoletni O. L. od urodzenia cierpi na autyzm, pozostaje pod stałą opieką lekarza rodzinnego, poradni rehabilitacyjnej oraz poradni okulistycznej.

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż małoletni powód O. L. w dalszym ciągu nie może samodzielnie się utrzymywać, albowiem ma dopiero 14 lat, a nie posiada przy tym własnego majątku, z którego dochód pozwoliłby mu na samodzielne utrzymanie się. Bezsprzecznie potrzebna jest mu w dalszym ciągu pomoc ze strony rodziców. Wskazać przy tym należy, że konieczność ta wynika przede wszystkim z normalnych powinności rodzicielskich, należnych dziecku w tym wieku. Rodzice mają bowiem ustawowy obowiązek pomocy małoletniemu dziecku, tak w formie materialnej jak i osobistej, polegającej między innymi na psychicznym i moralnym wsparciu w chorobie, pomocy intelektualnej przy podejmowaniu ważnych decyzji lub załatwianiu trudnych spraw życiowych, pomocy fizycznej przy wykonywaniu różnych czynności życiowych i sprawowaniu osobistej pieczy nad dzieckiem. Sąd uznał, że w sytuacji zarówno małoletniego powoda, jak też jego rodziców, zaszły w międzyczasie zmiany, które wskazują na potrzebę zmiany wysokości dotychczasowego przedmiotowego obowiązku alimentacyjnego. W ocenie Sądu należy bowiem przyjąć, iż nastąpiło z jednej strony zwiększenie się usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda, a z drugiej strony zmieniła się sytuacja jego matki oraz zmieniła się sytuacja jego ojca.

Odnośnie sytuacji osobistej i zarobkowej matki małoletnich – należy wskazać, że uległa ona znacznej zmianie. Poprzez zmianę orzeczenia o stopniu niepełnosprawności syna, została ona pozbawiona prawa do dodatkowego świadczenia i tym samym musiała podjąć zatrudnienie. Obecnie jest ona zatrudniona jako nauczyciel wspomagający w Szkole Podstawowej nr (...) w W.. Zawarta w dniu 01 lutego 2021 roku umowa ma jednakże charakter czasowym, albowiem ulega rozwiązaniu z dniem 30 czerwca 2021 roku. Osiągane przez nią wynagrodzenie jest wprawdzie wyższe od otrzymywanego świadczenia na rzecz syna, jednakże odbywa się to kosztem pozbawienia jej możliwości sprawowania opieki nad synem. Wzrosły również wydatki związane z utrzymaniem oraz leczeniem syna. Ponosi ona koszty finansowe utrzymania dziecka i wypełnia swój obowiązek alimentacyjny również poprzez własne starania o jego wychowanie.

Sytuacja pozwanego od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów również uległa zmianie. Podjął zatrudnienie i osiąga stałe dochodu. Jego sytuacja życiowa również uległa istotnej zmianie. R. L. (1) ma nową partnerkę, z którą posiada 6 miesięczne dziecko. Spłaca kredyt zaciągnięty na zakup samochodu oraz bieżące wydatki. Partnerka pozwanego pobiera zasiłek macierzyński.

Stwierdzić jednakże należy, iż takie wybory i fakt posiadania drugiej rodziny nie może przekładać się na obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec dziecka z poprzedniego związku i pomoc pozwanego w finansowaniu małoletniego O. L. powinna być zwiększona. Nadto, zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, zobowiązany do alimentacji winien w maksymalny możliwy dla siebie sposób przyczyniać się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletniego dziecka, dzieląc się nawet najskromniejszymi dochodami.

Wątpliwości Sądu budzi fakt, iż pozwany (powód wzajemny) z niewiadomych przyczyn zrezygnował z intratnego zatrudnienia, jakim była praca w charakterze kierowcy zawodowego a przejął, w charakterze pracownika, działalność prowadzoną przez partnerkę, z której osiąga dochód w wysokości najniższej krajowej. Z tych też względów Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań pozwanego (powoda wzajemnego) w części dotyczącej jego dochodów, albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że wydatki pozwanego (w tym kwota spłacanego kredytu w wysokości 2100 złotych) i kwota zasądzonych alimentów znacznie przewyższają deklarowane przez niego dochody. Z jego zeznań wynika, że przed zajściem w ciążę jego obecnej partnerki, pracował jako kierowca i zarabiał około 9000 zł miesięcznie. Obecnie więc deklarowane przez R. L. (2) wynagrodzenie zdecydowanie nie wystarczałoby na zapłacenie alimentów, utrzymanie i spłatę kredytów. Tak więc zdaniem sądu, pozwany nie ujawnił przed sądem faktycznych dochodów lub też zatrudnienie na obecnych warunkach finansowych jest celowe, co świadczy o tym, że pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych i dąży do zaniżenia swoich możliwości płatniczych.

Zauważyć jednocześnie trzeba, że M. L. (1) sprawuje codzienną opiekę nad niepełnosprawnym synem. Czynności wykonywanych przez nią codziennie nie sposób przeliczyć na określone kwoty pieniężne, lecz fakt ten winien być uwzględniony przy rozstrzygnięciu sprawy o podwyższenie alimentów, bowiem to na matce dziecka spoczywa całkowity ciężar codziennej opieki i troski nad niepełnosprawnym dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, troski o zdrowie małoletniego itp. Dodatkowo, jak wynika z dokumentacji lekarskiej i

zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego małoletni powód wymaga stałych wizyt u specjalistów i terapeutów. Powszechnie wiadomym jest, że codzienna opieka nad niepełnosprawnym dzieckiem wymaga szeregu wyrzeczeń i sprowadza się de facto do całkowitego poświęcenia się opiece nad chorym dzieckiem. Wobec powyższego, w ocenie Sądu matka dziecka przez swoje osobiste starania również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Pozwany oprócz płacenia alimentów nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniego, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić dziecku jak najlepsze warunki. Matka małoletniego przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców. Nadto też, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stara się ona o zapewnienie dziecku jak najlepszych warunków do życia, organizuje dofinansowanie do turnusów rehabilitacyjnych z fundacji, zakupiła działkę, która pozwala dziecku na spędzanie czasu na świeżym powietrzu, co stanowi dla niego odskocznnię od warunków mieszkaniowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres 6 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniego powoda, związanych przede wszystkim z jego rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości, lekarstwa, udział w terapiach i turnusach rehabilitacyjnych, co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty - 800 zł, przy jednoczesnym udziale matki małoletniego powoda w jego utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniego, a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Alimenty podwyższone zostały w stopniu niższym od żądania pozwu, albowiem mają one na celu sfinansowanie usprawiedliwionych potrzeb dziecka, a nie wszystkich wydatków związanych z jego utrzymaniem.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt I i II wyroku).

Mając na uwadze powyższą argumentację powództwo wzajemne podlegało oddaleniu w całości (punkt III sentencji).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 ze zm., j.t.), z uwagi na charakter sprawy nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt IV wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie V wyroku orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
3. za 14 dni lub z apelacją

M., dnia 08 lipca 2021 roku